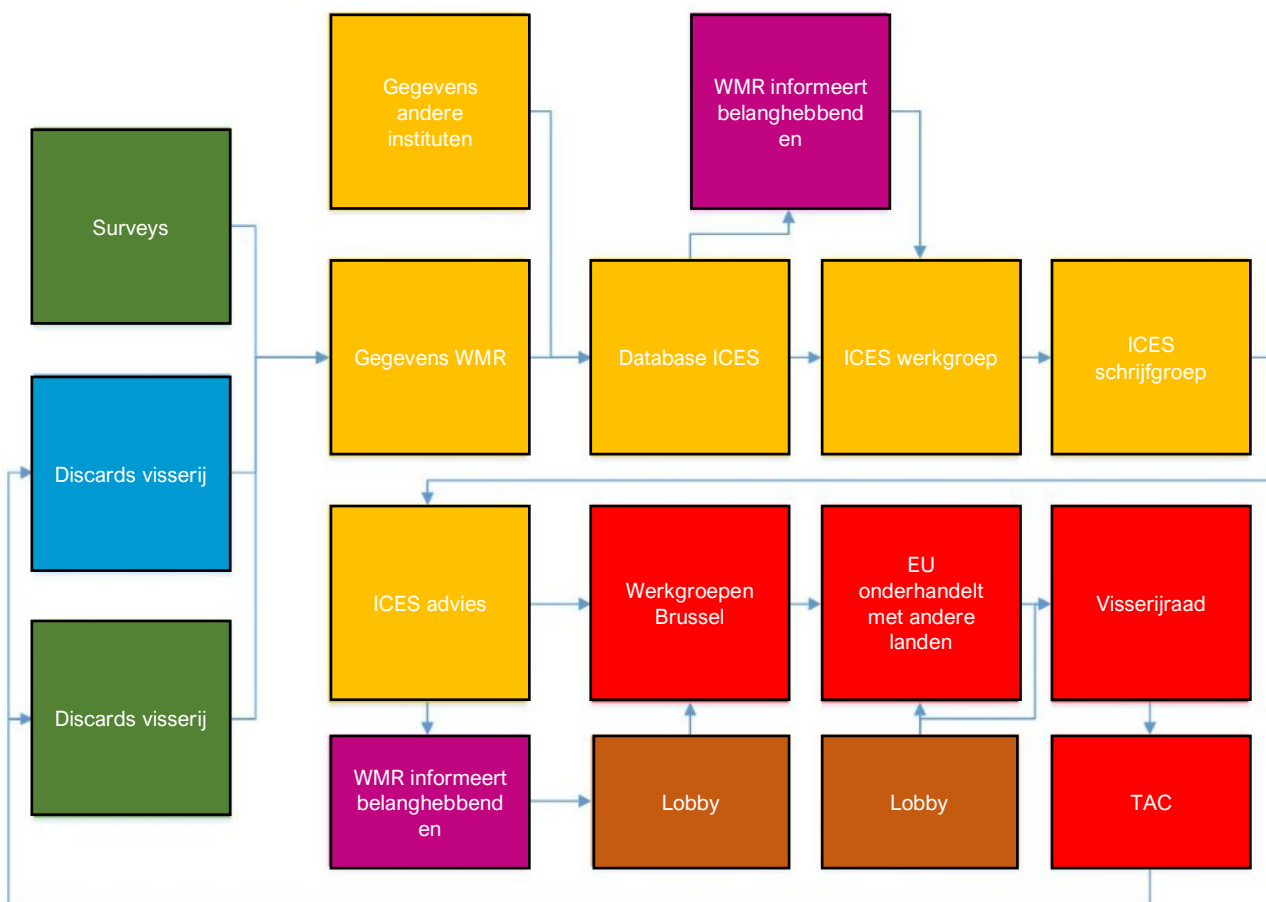
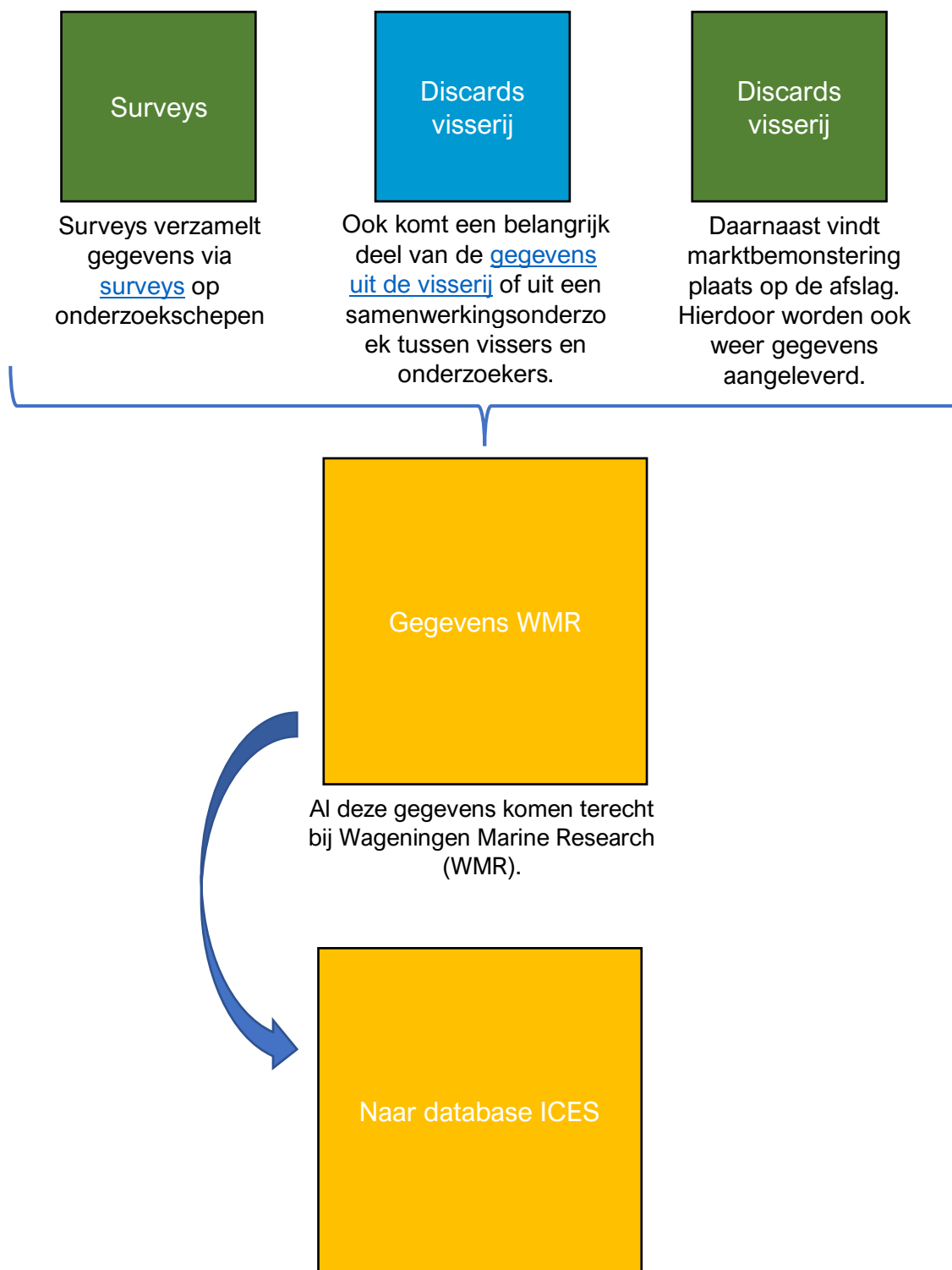

Visserijbeheer Blokkenschema

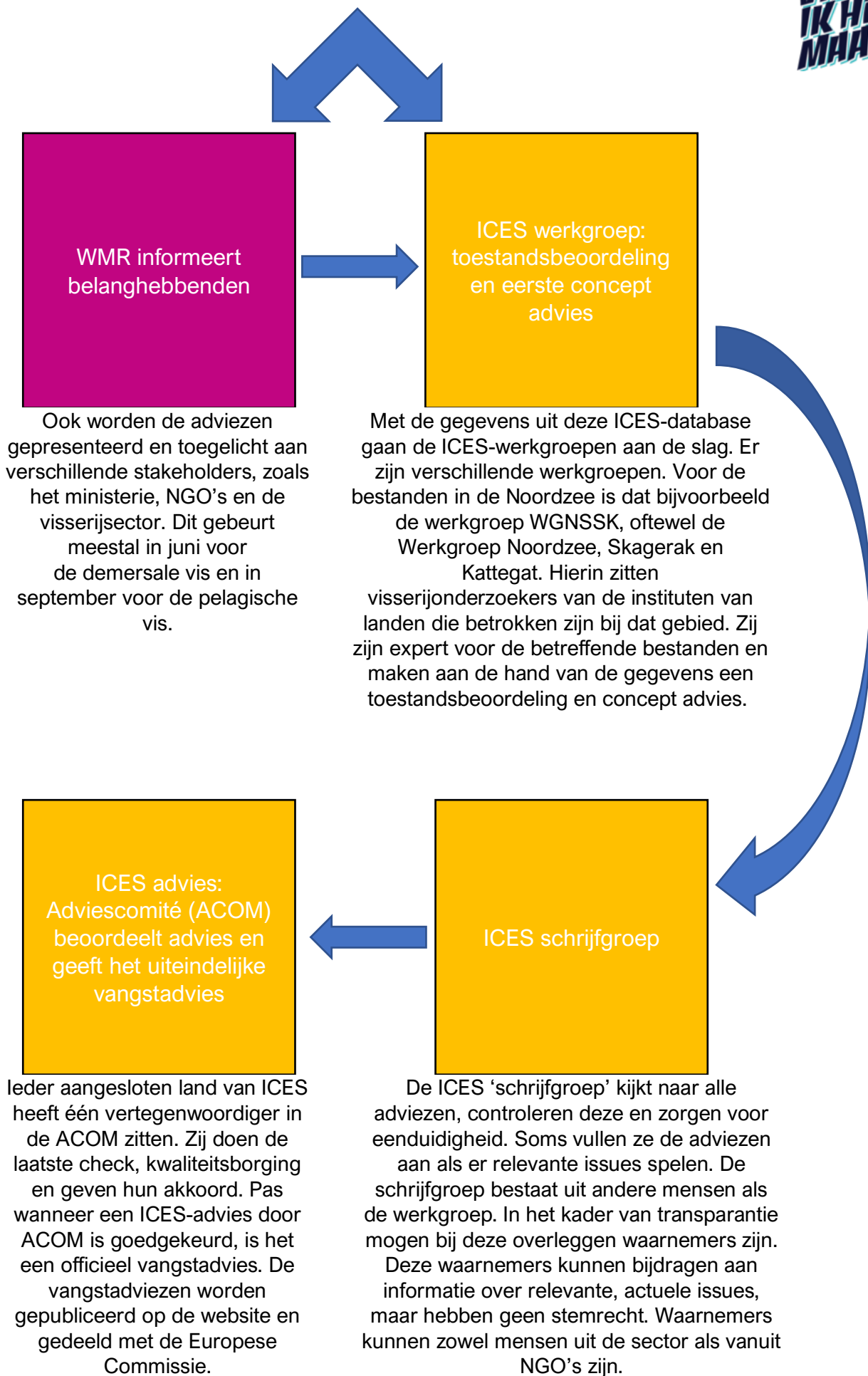
In dit artikel leggen we het proces van het visstandonderzoek tot aan de TAC uit. We beginnen bij de groene en blauwe blokken in onderstaand schema. In deze stappen worden gegevens verzameld die gebruikt worden in het proces. Wageningen Marine Research (WMR) verzameld deze gegevens namens Nederland.

Het proces van visstandonderzoek naar TAC

Alle onderzoeksinstituten uit landen die [aangesloten zijn bij ICES](#) (waaronder WMR vanuit Nederland) leveren hun data aan ICES. Voor sommige vissoorten, met een groot verspreidingsgebied, worden de gegevens van verschillende instituten als het ware aan elkaar geritst tot een grote dataset van een bestand. Dit kan doordat onderzoekers de gegevens op dezelfde manier verzamelen. Daarover zijn nauwkeurige afspraken gemaakt in het Data Collectie Framework. Al deze gegevens komen terecht in de database van ICES.

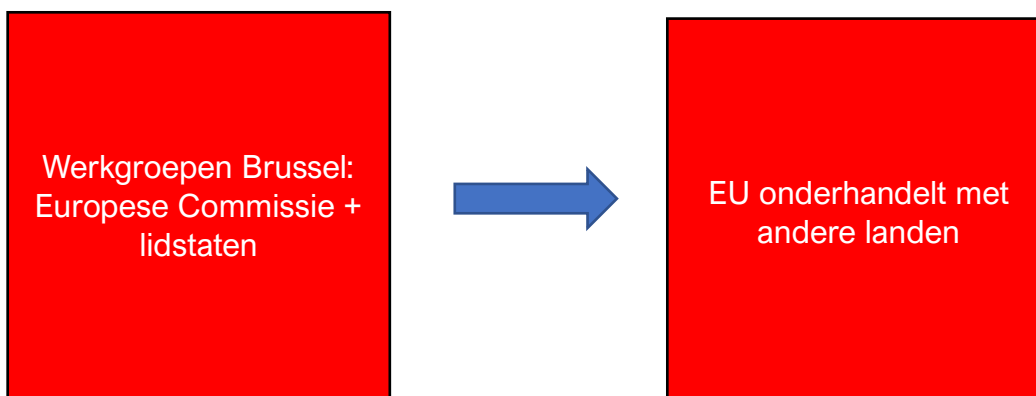
Van vangstadvisie naar TAC

ICES geeft de vangstadvisies door aan de Europese Commissie (EC), want de EC heeft ICES de opdracht gegeven om advies te geven. De EC geeft aan welke doelen ze met het Gemeenschappelijk Visserijbeleid willen behalen. Dit heeft namelijk invloed op de adviesbasis die de onderzoekers van ICES gebruiken voor het vangstadvisie. Deze adviesbasis is een soort regel die de visserijonderzoekers van ICES gebruiken om het vangstadvisie te berekenen. Dit doel kan bijvoorbeeld de MSY-benadering zijn. In dat geval geven onderzoekers van ICES vangstadvisies op basis van MSY.

Aangezien het MSY-niveau voor iedere soort anders is, wordt er voor de gemengde visserij op de Noordzee een beheerplan opgesteld. Een beheerplan is een meerjarig Europees plan waarin de verschillende visbestanden gezamenlijk zo worden beheerd dat voor ieder afzonderlijk bestand (uiteindelijk) de maximaal duurzame oogst (MSY) wordt behaald en vastgehouden. Om hiermee in het beheer van de gemengde visserij rekening te houden, zijn er bandbreedtes voor MSY opgenomen. Wanneer de vangst van een soort binnen zijn bandbreedte blijft, wordt het bestand op een duurzame manier bevist. Zo'n beheerplan voorkomt schommelingen en biedt meer rust in de onderhandelingen.

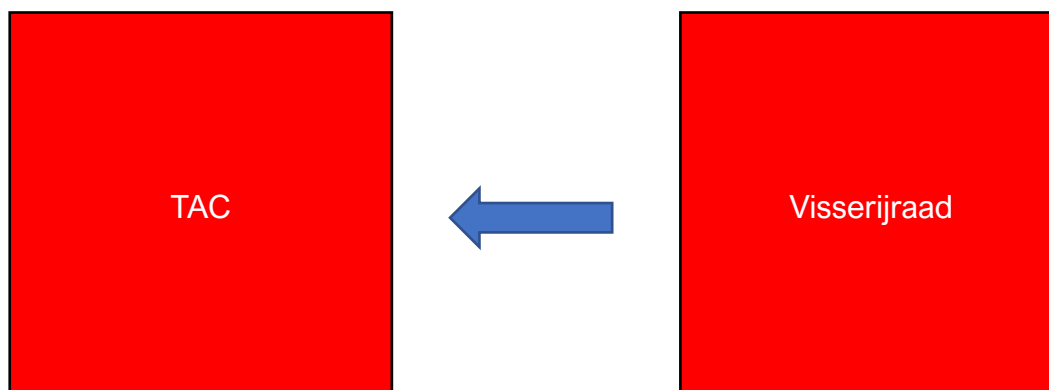
Soms gaan landen van buiten de EU niet met dit beheerplan akkoord. Dit was ook het geval met Noorwegen voor het scholbestand. Dit visbestand is een gedeeld bestand met Noorwegen en omdat er (nog) geen akkoord is bereikt met Noorwegen over het beheerplan, geeft ICES geen advies op basis van de MSY-bandbreedtes in het [beheerplan voor de Noordzee](#). Als gevolg adviseert ICES op basis van de MSY-benadering.

De door ICES afgegeven vangstadvisies geven nog niet de TAC (totaal toegestane vangst)! De vangstadvisies moeten namelijk eerst nog een politiek proces doorlopen in Brussel. Gedurende dit proces zijn er allerlei partijen die het proces proberen te beïnvloeden door te lobbyen. In het volgende stuk bespreken we hoe het van vangstadvisie tot een TAC komt.

In deze werkgroepen in Brussel worden de vangstadvisies besproken. Deze werkgroepen doen voorstellen voor TAC's. Deze TAC's zijn gebaseerd op de 'relatieve stabiliteit'. De relatieve stabiliteit is een soort verdeelsleutel voor de quota tussen landen. Het is als het ware een afspraak over het percentage van het totale quotum waar elk land recht op heeft. Die percentages zijn gebaseerd op de verdeling in de situatie zoals die in de jaren '70 was, op het moment dat quota werden ingevoerd.

Hierna wordt er onderhandeld met andere landen die geen onderdeel vormen van de EU, zoals Noorwegen. Zo delen we met Noorwegen het scholbestand op de Noordzee. Daarom beslissen zij ook mee over de TAC voor schol. Voor visbestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan zijn ook landen als de Verenigde Staten en Rusland betrokken. Na de [BREXIT](#) geldt dit ook voor het Verenigd Koninkrijk.

Het Nederlandse deel van de TAC wordt verdeeld als 'individueel overdraagbare vangstrechten' (ITQ's, ook wel contingenten genoemd). Ieder visserijbedrijf heeft als het ware een aandeel in het nationale quotum.

Deze ITQ's kunnen onderling worden verhuurd en verkocht tussen vissers. Ook tussen EU-lidstaten worden vangstrechten geruild.

Het uiteindelijke besluit over de TAC's wordt ieder jaar genomen in december tijdens de Visserijraad. In de Raad zitten alle visserijministers van de EU-lidstaten. Al deze ministers samen nemen het uiteindelijke besluit over hoeveel vis er door iedere EU-lidstaat gevangen mag worden.